

Případ Teeny Brandon ve filmu Kluci nepláčou

BcA. Tereza Pospíšilová

Diplomová práce
2014

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav animace a audiovize
akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **BcA. Tereza POSPÍŠILOVÁ**
Osobní číslo: **K09502**
Studijní program: **N8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby**
Studijní obor: **Audiovizuální tvorba – Režie a scenáristika**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Teoretická část:**
Případ Teeny Brandon ve filmu Kluci nepláčou.

Praktická část:
Hraný film "Přistoupili?", délka min. 20 min., režie

Zásady pro vypracování:

1. Teoretická část:

Rozsah práce: minimálně 30 normostran textu bez započítání obsahu, rejstříku a obrazových příloh.

Formální podoba: 1 ks v pevné vazbě s popisem na hřbetu i horní desce spolu s CD-R. Dále 2 ks práce, které mohou být v kroužkové vazbě. Práci je třeba rovněž odeslat do knihovny UTB Zlín v elektronické podobě ve formátu pdf.

Pokyny k vypracování: prostudujte a analyzujte dostupné materiály z profesního hlediska a formulujte závěry a získané vědomosti.

2. Praktická část:

Výstupní dílo:

- 3 ks DVD ve formátu DVD-video (PAL) s graficky upraveným bookletem
- 1ks datového DVD obsahující: grafický návrh bookletu (PDF/AI, CMYK, 300dpi, texty v křivkách), návrh filmového plakátu formát 70 x 100cm (PDF/AI, CMYK, 300dpi, texty v křivkách)
- 1ks datového DVD obsahující: film ve formátu SD/HD v odpovídajícím datovém toku a kontejneru MPEG2 ve dvou verzích: 1) česká verze (české znění či titulky vypálené do obrazu), 2) anglická verze (anglické znění či titulky vypálené do obrazu)
- 3 ks technického scénáře v kroužkové vazbě a jeden výtisk dialogové listiny.

Všechny odevzdané materiály musí splňovat vnitřní technické normy AAV a musí být řádně popsány (jméno, název, logo fakulty, formát, rozlišení). Součástí celé práce budou rovněž vyplněné a předané formuláře pro OSA, NFA, Prohlášení autora bakalářské práce a podklady pro katalog FMK UTB ve Zlíně.

Na samotném nosiči CD-R odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga texty v křivkách. V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině i v angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah diplomové práce: viz. Zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz. Zásady pro vypracování
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/umělecké dílo

Seznam odborné literatury:

GINDL-TATÁROVÁ, Zuzana. 2000. Umelecké filmové dielo a komercia z hľadiska praktickej dramaturgie. Bratislava : VŠMU, 2000. 86 s. ISBN 80-85182-72-6.
THOMPSONOVA, K., BORDWELL, D. Dejiny filmu, Prehľad svetovej kinematografie, 1. vyd. Praha: NLN, 2007, 804 s. ISBN 978-80-7331-091-2,
JUDITH HALBERSTAM, In a Queer Time and Place, Transgender Bodies, Subcultural Lives. New York: NYU Press, 2005. 213 s. ISBN 978-0-8147-3585-5.
APHRODITE JONES, All She Wanted. New York: Pocket Books, 1996. 317 s. ISBN 978-1-4391-0102-5.
JOHN PHILLIPS. Transgender on Screen. Great Britain: Palgrave Macmillan, 2006, 196 s. ISBN 1-4039-1243-2

Vedoucí teoretické části: **Mgr. Jana Bébarová**
Kabinet teoretických studií
Vedoucí praktické části: **prof. Stanislav Párnický, ArtD.**
Ústav animace a audiovize
Datum zadání diplomové práce: **2. prosince 2013**
Termín odevzdání diplomové práce: **14. května 2014**

Ve Zlíně dne 2. prosince 2013

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

MgA. Pavel Hruša
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně ..... 7.3. 2014 .....

Tereza Pospíšilová, Pospíšilová
.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Tématem této magisterské diplomové práce je zobrazení skutečných událostí ve filmu *Kluci nepláčou* režisérky Kimberly Peirce. Mým cílem je popsat, jakým způsobem se podařilo ztvárnit skutečného transsexuála Teenu Brandon (Brandona) jako hlavní filmovou postavu a převést její příběh na plátno tak, aby byl zajímavý pro širokou veřejnost. Nejprve budu studovat Teenin životní příběh zachycený v knize *All She Wanted* od Aphrodite Jones, který porovnáím se vzniklým filmem. Budu také zkoumat důvody zájmu médií o Teenin případ. Na závěr shrnu prostředky, které režisérka použila k vyprávění příběhu podle skutečné události.

Klíčová slova: Falls City, film, identita, média Teena Brandon, Kimberly Peirce, Hilary Swank, skutečné události, transgender, transsexuál, queer komunita

ABSTRACT

The topic of this master's diploma thesis is the depiction of true events in the film *Boys don't cry* by Kimberly Peirce. My goal is to reveal how she managed to portray real transsexual Teena Brandon (Brandon) as the main character and transfer the story to the screen so that it is interesting for the general public. Firstly I'll study Teena's real life story from the book *All She Wanted* by Aphrodite Jones and compare it with the film. I'll also examine reasons of the interest of the media in this case. In closing, I'll summarize the means, that the director used to tell the story based on real events.

Keywords: Falls City, film identity media, Teena Brandon, Kimberly Peirce, Hilary Swank, transgender, transsexual, true story, queer community

Děkuji mé vedoucí práce Mgr. Janě Bébarové za její trpělivost a ochotu.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	9
VYSVĚTLENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ.....	12
FILM KLUCI NEPLÁČOU – ZÁKLADNÍ INFORMACE.....	15
I SKUTEČNÝ PŘÍBĚH TEENY BRANDON PODLE KNIHY <i>ALL SHE WANTED</i> OD APHRODITE JONES	17
1 ALL SHE WANTED.....	18
1.1 RANÉ DĚTSTVÍ.....	18
1.2 DOSPÍVÁNÍ	19
1.3 MUŽSKÁ IDENTITA	20
1.4 ŽIVOTNÍ LÁSKA	21
1.5 FALLS CITY	22
1.6 TRAGICKÁ SMRT.....	23
II MEDIALIZACE PŘÍPADU TEENY BRANDON.....	25
2 FASCINACE PŘÍPADEM	26
2.1 SOUD.....	28
2.2 DÍLA INSPIROVANÁ TEENINÝM OSUDEM	29
III POROVNÁNÍ FILMU <i>KLUCI NEPLÁČOU</i> S KNIHOU <i>ALL SHE WANTED</i>	30
3 POHLED REŽISÉRKY NA PŘÍPAD TEENY BRANDON.....	31
3.1 VÝZKUM	32
3.2 OBSAZENÍ.....	33
3.3 FILM <i>KLUCI NEPLÁČOU</i>	38
3.3.1 Postava	38
3.3.2 Příběh	39
3.3.3 Skutečné události ve filmu	41
ZÁVĚR	44

ÚVOD

O téma transsexuální postavy ve filmu jsem se začala zajímat kvůli přípravě svého magisterského filmu *Přistoupili?*, ve kterém je hlavním hrdinou romský transsexuální chlapec, tedy dívka vydávající se za kluka. Když jsem hledala filmy s podobnou tematikou, film *Kluci nepláčou* (*Boys Don't Cry*, 1999) režisérky Kimberly Peirce byl mojí největší inspirací. Považuji ho stále za nejlepší film, který o transsexuální postavě vznikl.

Na úvod bych chtěla vymezit, v jakém rodě budu o transsexuálech psát. Při osobním setkání s takovými lidmi je vždy oslovuji v rodě, ve kterém se cítí dobře bez ohledu na to, jestli tomu odpovídá jejich fyzické pohlaví. V této práci jsem se však kvůli jasnějšímu pochopení ze strany čtenářů rozhodla o transsexuálech psát v rodě jejich fyzického pohlaví. Tzn. pokud se člověk cítí a obléká jako jiné než jeho biologické pohlaví, nehraje to pro mě roli do té doby, dokud nepodstoupí operativní změnu pohlaví. Potom začnu postavu nazývat v novém rodě.

Když Kimberly Peirce v roce 1994 ještě studovala na Columbia University, narazila v novinách na článek o brutální vraždě dívky jménem Teena Brandon. Případ bezpráví člověka, který doplatil na to, že byl „jiný“, ji natolik zaujal, že se stala Teenou téměř posedlá a následujících několik let trávila sbíráním informací a přípravou scénáře podle skutečné události.

Při psaní postavy v mém filmu jsem stejně jako Kimberly Peirce byla ovlivněna článkem, na který jsem náhodou narazila na internetu. I my v Čechách totiž máme svého „Brandona“. Jmenuje se René a některé události z jeho života už inspirovaly celovečerní film Filipa Renče *Requiem pro panenku* (1992). Málokdo ale ví, kdo byla doopravdy dívka, která v roce 1984 založila požár v ústavu sociální péče v Měděnci, při němž uhořelo dvacet šest dívek.

Novinář Josef Klíma o události napsal reportáž ve své knize nazvané *Brutalita*¹, a ta inspirovala Filipa Renče k natočení filmu. Režisér se však zaměřil spíše na tragické

---

¹ KLÍMA, Josef. *Brutalita*, I. Vydání. Praha: Mladá fronta – Edice KAPKA – svazek č. 215, datum publikování, název edice a číslování, ISBN

události než na reálnou postavu romské dívky. A přitom skutečný příběh je podle mě ještě mnohem zajímavější než fantazie filmařů.

Jmenovala se Eva Kováčová. Matka ji hned po narození odložila do sklepa, kde ji našli sousedé a dali do kojeneckého ústavu. Od šesti let byla střídavě umístěována zpět k rodičům a do různých dětských domovů. Už v té době si uvědomovala, že se narodila ve špatném těle a že by chtěla být kluk. Rodiče ji doma týrali, otec znásilnil. Dostala se do ústavu sociální péče v Měděnci, kde ji pro změnu týraly vychovatelky. Po třech letech to již nevydržela a ústav podpálila. Bylo jí tehdy devatenáct let. Při snaze zachránit svou jedinou kamarádku upadla na schodech a zlomila jí vaz. Soud ji poslal na pět let do kriminálu, avšak kvůli několika pokusům o napadení bachaře by tam nejspíš zůstala mnohem déle. Pomohla jí amnestie Václava Havla v roce 1993. Po návratu z vězení se Evy ujmul jezuitský kněz František, který jí napomohl dosáhnout její vytoužené změny pohlaví. Z Evy se stal René. Ohrožoval své okolí v záchvatech agrese a často se pokoušel o sebevraždu. Nakonec svedl Františkovu švagrovou. Po rozchodu s ní a po dalším pokusu o sebevraždu byl umístěn na uzavřené oddělení psychiatrické léčebny, kde žije dodnes.²

Myslím si, že nejlépe mé pocity po dočtení článku Poláčka a Soukupové vystihují slova kněze Františka: „Říkám si: Jak je možné, že jsou někteří lidé takhle trápeni a Bůh se nad nimi neslituje?“³

Dokážu pochopit nadšení Kimberly Peirce pro případ „Teeny Brandon“, které hraničilo až s posedlostí. Novináři psali o její tragické smrti jako o senzaci, ale Peirce fascinovala Teena jako osobnost, intenzita její nezlomné touhy stát se mužem a udělat všechno proto, aby ji tak bralo i okolí.

Sexuoložka Hana Fifková, která patří v ČR mezi přední odbornice na poruchy pohlavní identity, říká: „Lidé s transsexualitou často zažívají veliké utrpení, které kompenzují

---

² POLÁČEK, Tomáš. SOUKUPOVÁ, Jana. Pravda o Requiem: skutečný příběh. In: /OnaDnes.cz/. [online]. MAFRA, 19. června 2009 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: http://ona.idnes.cz/pravda-o-requiem-skutecny-pribeh-d43-/vztahy-sex.aspx?c=A090619_113929_ona_vztahy_ves

³POLÁČEK, Tomáš. SOUKUPOVÁ, Jana. Pravda o Requiem: skutečný příběh. In: /OnaDnes.cz/. [online]. MAFRA, 19. června 2009 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: http://ona.idnes.cz/pravda-o-requiem-skutecny-pribeh-d43-/vztahy-sex.aspx?c=A090619_113929_ona_vztahy_ves

například agresivitou, nebo trpí depresemi a úzkostmi."⁴ Zatím všechny příběhy transsexuálů, o kterých jsem se dočetla nebo je vyslechla osobně, to potvrzují. Málokdy jsou obklopeni lidmi, kteří jim dokáží porozumět a podpořit je.

V mém filmu *Přistoupili?* jsem se jen volně inspirovala postavou Reného. Nesnažila jsem se ukázat jeho skutečný životní příběh. Zasadila jsem postavu Reného takového, jakého si ho představuji, do jedné z mnoha situací, do které by se během svého života teoreticky mohl dostat. Jde však čistě o moji fantazii. Důležité pro mě bylo, aby jeho postava byla uvěřitelná, a proto jsem musela udělat rozsáhlý výzkum, do kterého spadl i film *Kluci nepláčou*, celý životní příběh Teeny Brandon a jeho převedení na plátno režisérkou Kimberly Peirce. Její pojetí mi pomohlo v přípravě mého vlastního filmu a také hledání hlavní představitelky, které bylo na celém filmu snad to nejtěžší.

Cílem mé práce je prozkoumat, jakým způsobem Pierce uchopila a přenesla na plátno skutečný příběh transsexuála. K tomu budu využívat informace shromážděné z článků, které o tomto případě vyšly, a z dokumentárního filmu *The Brandon Teena Story* (1998 režie Susan Muska, Gréta Ólafsdottir), který podrobně zkoumá případ vraždy Teeny Brandon a soudní proces po její smrti. Naprosto klíčová byla pro tento film volba hlavní představitelky. Budu se tedy zabývat tím, v čem tkví výběr vhodného adepta do takové role. V tomto případě budu čerpat převážně z vlastních zkušeností, které jsem získala při obsazování postavy transsexuála do svého vlastního filmu. Poté se zaměřím se na celý Teenin životní příběh podle knihy *All She Wanted* (1996, Aphrodite Jones), který budu porovnávat s vzniklým filmem. K tomu mi poslouží nejen samotný film, ale i rozhovory, které režisérka a hlavní aktéři k filmu poskytli. Na závěr shrnu rozdíly mezi skutečným případem a filmem a zhodnotím, jakým způsobem film nakládá se skutečnou událostí.

---

⁴POLÁČEK, Tomáš. SOUKUPOVÁ, Jana. Pravda o Requiem: skutečný příběh. In: /OnaDnes.cz/. [online]. MAFRA, 19. června 2009 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: http://ona.idnes.cz/pravda-o-requiem-skutecny-pribeh-d43-/vztahy-sex.aspx?c=A090619_113929_ona_vztahy_ves

VYSVĚTLENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Butch lesba

„Lesbická žena s převážně maskulinními projevy, někdy se může jednat o projev transgender identity.“⁵

Cross-dressing

Toto označení se používá u jedinců, kteří se identifikují se svým biologickým pohlavím, ale čas od času přechází do role opačného pohlaví pomocí oblékání i osobní identifikace. Na rozdíl od transsexuálů ale netouží po změně pohlaví!⁶

Female-to-male (FTM)

„Lidé, kteří se narodili jako biologické ženy, ale vnímají sami sebe cele nebo částečně jako muži.“⁷

Gender

„Psychologické a sociální charakteristiky připisované jednotlivým pohlavím, někdy se dělí na genderovou roli a genderovou identitu, v některých kulturách existují více než dva gendery.“⁸

Hermafrodit

„Jedinec, který má základy mužských i ženských pohlavních orgánů. Opravdový hermafroditismus, kdy má jedinec plně vyvinuté oba druhy genitálních orgánů zároveň, je

---

⁵ *Poradna pro občanství, občanská a lidská práva*. Slovníček pojmů [online]. In: lgbt.poradna-prava.cz, 2009. Dostupné z: <http://lgbt.poradna-prava.cz/slovnicek-pojmu.html>

⁶ LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KŘÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z: http://www.genderonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

⁷ LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KŘÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z: http://www.genderonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

⁸ *Poradna pro občanství, občanská a lidská práva*. Slovníček pojmů [online]. In: lgbt.poradna-prava.cz, 2009. Dostupné z: <http://lgbt.poradna-prava.cz/slovnicek-pojmu.html>

velmi vzácný. Většina hermafroditů sdílí anatomické charakteristiky opačného pohlaví v různých úrovních.“⁹

Male-to-female (MTF)

„Lidé, kteří se narodili jako biologičtí muži, ale vnímají sami sebe cele nebo částečně jako ženy.“¹⁰

Tomboy

Dívka, která se obléká a někdy i chová způsobem, který je připisován chlapcům.¹¹

Transgender

„Transgenderři podstupují hormonální terapii s cílem podstoupit operaci změny pohlaví (sex-reassignment operation). Ke změně pohlaví dochází bez ohledu na sexuální orientaci, která se může různit.“¹²

Transsexuál

„Osoba, která se identifikuje s opačným biologickým pohlavím a která cele žije v opačné roli (jak v soukromém, tak pracovním a sociálním životě).“¹³

Sexuoložka MUDr. Hana Fifková uvádí, že v padesátých a šedesátých letech vědci vnímali vývoj osobnosti člověka jako výrazně ovlivněný výchovnými faktory do pěti let věku dítěte. K transsexualitě se tak přistupovalo převážně jako ke stavu, který vznikl díky

---

⁹ PHILIPS, Jonhn. *Transgender on Screen*. 1. vydání. New York: PALGRAVE MACMILLAN, 2006, s. 8. Sex, Gender, Sexuality. ISBN 1-4039-1243-2

"Hermaphrodites are individuals with both male and female genital characteristics. True hermaphroditism, where the individual has both sets of genital organs, is extremely rare; most people with this condition sharing the other sex's anatomical characteristics to a varying degree"

¹⁰ LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KŘÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z: http://www.genderonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

¹¹ *UrbanDictionary.com* [online]. Urban Dictionary LLC (the "Company"), 2003, [cit. 2014-04-28]. Dostupné z: <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=tomboy>

¹² LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KŘÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z: http://www.genderonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

¹³ LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KŘÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z: http://www.genderonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

patologické situaci v rodině dítěte. Postupně ale došli k tomu, že transsexualitu nelze léčit psychologickými prostředky, protože nelze změnit pohlavní citění člověka.

Profesor Dorner přišel s jednou z nejvýznamnějších teorií, podle které transsexualita vzniká odchylným formováním centra pro pohlavní identitu v mezimozku během raných fází těhotenství způsobenými nerovnostmi v produkci sexuálních steroidů.

V pubertě se dítě vrací ke své vrozené identitě i v případě, že je vychovááno v harmonické rodině. Dítě prostě pozná kým je i přesto, že se mu jeho okolí snaží v dobré víře fixovat jeho biologické pohlaví.¹⁴

---

¹⁴ LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KŘÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z: http://www.genderonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

FILM KLUCI NEPLÁČOU – ZÁKLADNÍ INFORMACE

Kluci nepláčou je nezávislý snímek vyprodukovaný společnostmi Killer Fillms a Hart-Sharp Entertainment. Režisérka Kimberly Peirce ho natočila podle skutečné události. Na scénáři s ní spolupracoval scénárista Andy Bienen. Příprava filmu jí trvala téměř pět let. Z toho nejvíce času zabralo hledání hlavní představitelky. Film zpracovává skutečný příběh transsexuálky Teeny Brandon, která se vydává za chlapce Brandona a v zapadákově Falls City naváže romantický vztah s mladou dívkou Lanou. Film sleduje poslední týdny Teenina života, které vedou ke znásilnění a brutální vraždě.

Film měl premiéru v září 1999 v kanadském Torontu (*Toronto International Film Festival*), na jednom z předních mezinárodních filmových festivalů, kam ročně zavítá kolem tří set tisíc diváků. Americká premiéra proběhla 8. října 1999 v rámci prestižního Mezinárodního filmového festivalu v New Yorku (*New York Film Festival*), který každoročně přináší nejlepší filmové počiny z celého světa. Speciální projekce proběhla na festivalu Sundance (*Sundance Film Festival*), největším festivalu nezávislých filmů v USA. Dne 22. října 1999 byl uveden do amerických kin společností Fox Searchlight Pictures.

Do české kino distribuce byl film uveden v lednu roku 2000. Na DVD je k dostání v distribuci Bonton od roku 2002, na Blu-ray od roku 2011.

Film získal mnoho ocenění. Nejvýznamnějším z nich byl Oscar pro Hilary Swank v kategorii „nejlepší herečka v hlavní roli“ a nominace Chloë Sevigny v kategorii „nejlepší herečka ve vedlejší roli“. Swank rovněž vyhrála Zlatý Glóbus pro nejlepší herečku a Sevigny byla nominována na nejlepší herečku ve vedlejší roli. Film byl americkými kritiky velmi kladně přijat, psalo se o něm jako o nejlepším filmu roku, výkon Hilary Swank byl všeobecně adorován.

Jak píše Melissa Rigney v článku *Brandon Goes to Hollywood*.¹⁵, do té doby se transsexuál jako hlavní postava či transsexualita jako hlavní téma ve filmech moc nevyskytovaly, a pokud ano, tak se jednalo převážně o transsexuály MtF, a to nejčastěji

---

¹⁵ RIGNEY, Melissa. Brandon Goes to Hollywood: Boys Don't Cry and the Transgender Body in Film. *Film Criticism*. Winter2003/2004, Vol. 28 Issue 2. 2003, roč. 28, č. 2, s. 1-23. ISSN 13601037. Dostupné také z: <http://www.thefreelibrary.com/Brandon+goes+to+Hollywood+%281%29%3A+Boys+Don%27t+Cry+and+the+transgender...-a0118377485>

v rolích psychopatů nebo vrahů. Jejich postava ve filmu sloužila pro ozvláštnění zápletky a šokování diváka. Mezi takové filmy patří například *Oblečen na zabíjení* (*Dressed to Kill*, 1980) nebo *Mlčení Jehňátek* (*The Silence of the Lambs*, 1991). Pokud se ve filmu objevila žena převlékající se za muže, šlo o cross-dressing a nikoli o skutečnou transsexualitu. Zápletka se vždy točila kolem dívky, která se převlečením za kluka či muže snažila získat určité výhody určené pouze pro opačné pohlaví. Jedná se např. o filmy *Jentl* (*Yentl*, 1983) nebo *Just one of the Guys* (1985).

Film *Kluci nepláčou* se tak stal jedinečným nejen v jeho inspiraci skutečnou událostí, ale i díky tomu, že je prvním kritikou oceňovaným filmem, který zobrazuje transsexuála FtM a navíc s porozuměním, bez zbytečné touhy po senzaci.

**I. SKUTEČNÝ PŘÍBĚH TEENY
BRANDON PODLE KNIHY
ALL SHE WANTED OD
APHRODITE JONES**

1 ALL SHE WANTED

Spisovatelka Aphrodite Jones se v knize *All She Wanted*¹⁶ zabývá případem Teeny Brandon velmi podrobně. Nezaměřuje se jen na tragické události okolo její smrti, ale podává také kompletní obraz o životě Teeny Brandon od nejranějšího dětství a stejně tak o lidech, kteří byli v Teenině životě nejdůležitější. Poskytuje tak možnost pochopení Teeniny osobnosti, její touhy i trápení. Zároveň ale podobnou možnost nabízí u všech postav, které ji obklopovaly, včetně jejích vrahů. Autorka knihy získala informace z osobních rozhovorů s mnohými z Teeniných přítelkyň, přátel, členů rodiny, ale i z rozhovorů s jejími vrahy a jejich rodinami.

Knihla začíná už před Teeniným narozením. Během čtení postupně vytanou informace, které potvrzují to, jak velký vliv má na naše životy život našich rodičů, prostředí a doba, ve které se narodíme.

1.1 Rané dětství

Teenina matka Jo Ann Brandon se vdávala velmi mladá. Byla to atraktivní dívka, s pěknou postavou a ambicemi modelky. S manželem však velmi brzy založila rodinu. Její dědeček z otcovy strany byl čistokrevný siouxský indián, takže obě její dcery zdědily exotický vzhled. První se narodila Tammy. Když Jo Ann čekala své druhé dítě – Teenu – její manžel zahynul při autonehodě. Jo Ann byla ze ztráty manžela v těžkých depresích, hodně zhubla, měla bolesti a narození dítěte bylo v ohrožení. V pátém měsíci přestalo dítě náhle růst a doktoři se rozhodli podávat Jo Ann hormony. Ta byla tehdy příliš mladá a naivní, proto doktorům slepě důvěřovala. Zhruba po týdnu začalo dítě opět růst. Teeně se však nechtělo na svět, a tak Jo Ann dlouho přenášela. Když konečně začal porod, skoro ho nepřežila. Teena Brandon se narodila 12. prosince 1972 v Lincolnu v Nebrasce. Těžko říci, zda za to mohly hormony podávané v těhotenství matky, její deprese ze ztráty manžela nebo úplně jiné okolnosti – Teena byla velmi slabé a neustále nemocné dítě.

Jo Ann chtěla, aby její děti měly otce, a tak se po několika letech znovu provdala. Její nový manžel ji i obě dcery naprosto zbožňoval. Po pěti letech se však manželé rozvedli, což Teena nesla velmi špatně. Jejich nevlastní otec si obě dívky bral i po rozvodu k sobě na víkendy, ale později je přestal úplně vídat pod nátlakem jeho nové ženy. Teenu to velmi ranilo a od té doby o něm odmítala mluvit.

---

¹⁶ JONES, Aphrodite. *All She Wanted*. "Brandon Teena" the girl who became a boy but paid the ultimate price. 1. vydání. New York: Pocket Books, 1996. ISBN 978-1-4391-0102-5

Teena byla od malička „tomboy“. Nebavilo ji hrát si s panenkami, bavilo ji něco konstruovat nebo ničit. Nosila triko a kraťasy, šaty nesnášela, pouze při výjimečných příležitostech ji matka donutila si je na sebe vzít. Její matka se v dětství údajně chovala podobně, takže se nad Teeniným chováním příliš nepozastavovala.

Na základní škole byla Teena výborná studentka. Poctivě si strádala kapesné na spořicí účet, který jí matka založila. Už tehdy se Teeně líbili kluci a sestra ji občas přistihla, jak se s některým líbá. Divně ve vlastním těle se začala cítit až během dospívání.

1.2 Dospívání

Na střední škole se nejlepší kamarádkou Teeny stala dívka z přísné křesťanské rodiny Sára. Až té se jako prvnímu člověku v životě svěřila, že jeden z jejích příbuzných ji sexuálně obtěžuje. Nechtěla však, aby se o tom někdo dozvěděl.

Zamilovala se do všeobecně oblíbeného „hezouna“ Briana Van Slykea. Trávili spolu všechn čas a chovali se k sobě jako dva nejlepší kamarádi. Jejím největším přáním ale bylo, aby ji pozval na školní ples. Nenáviděla šaty, a tak plánovala, že půjdou oba v obleku. Přišlo jí to zábavné. Brian nakonec vzal na ples jinou dívku, což Teeně zlomilo srdce.

V té době měla její matka nový nevyrovnaný vztah, který se zmítal mezi láskou a nenávistí, a její sestra žila s násilníkem. Teena tím trpěla, ale nemohla pomoci ani jedné z nich, tak si raději našla bydlení s její kamarádkou Traci. Byla to statná, majetnická dívka, která si ji rychle podmanila. Teeně se líbili kluci, zájem Traci jí však také lichotil. Jestli jejich vztah byl více než přátelský, nikdo neví. Po čase Traci začala Teenu fyzicky napadat. Když se jí Teena konečně rozhodla opustit, přestěhovala se k sestře Tammy. Ta si všimla, že se Teena začala chovat jinak. Už nebyla vzornou studentkou a Tammy se navíc začaly v bytě ztrácet věci.

Teena si začínala prohlížet sama sebe s ponožkou v rozkroku a představovala si, že lidi nepoznají, že je holka. Přihlásila se do armády a byla velmi zklamaná, když ji nepřijali. Nosila krátké vlasy, začala posilovat a stahovat si prsa. Její nálada se měnila z minuty na minutu.

Když Teenina kamarádka Sára otěhotněla a otec se k dítěti nehlásil, nabídla jí Teena, že se o dítě postará a bude je finančně podporovat. Děti vždy milovala, ale vlastní nikdy mít

nechtěla. Nedovedla si představit, že by dítě sama porodila. Tvrdila, že sex se jí hnusí a že ho nechce nikdy provozovat.

1.3 Mužská identita

Mužskou identitu u Teeny spustil náhodný telefonát. Jednou jí omylem zavolala dívka jménem Liz Delano. Myslela si, že mluví s mužem, a začala s ní flirtovat. Začala Teeně volat pravidelně a po nějaké době ji pozvala na rande. Sešly se na Nový rok na dráze pro kolečkové brusle.

V polovině roku 1991 začala Teena žít s Lizinou kamarádkou, čtrnáctiletou Heather, před kterou se vydávala za kluka: Billyho Brinsona. Když to zjistila Teenina matka, začala Heather volat, aby ji varovala. Heather to ale nebrala vážně, protože Teena jí mezitím už stačila varovat před svou „bláznivou matkou“. V jednom telefonátu je Jo Ann nazvala lesbami. Teena ho nahrála a odnesla na policii. Protože už byla plnoletá, tak policie mohla zakázat matce vídat vlastní dceru. To byl počátek velkých sporů a nepochopení mezi nimi.

Heather byla do Billyho blázen. Teena (Billy) ji brala na večere, kupovala jí květiny, dobře vycházela s její rodinou, naslouchala, pomáhala jí řešit její problémy. Vždy uměla rozesmát nebo pronést kompliment ve správnou chvíli. Nechvástala se, nebála se ukázat emoce, dokonce brečet. Chovala se k ní, jako kdyby byla nejdůležitější na světě. Na rozdíl od chlapců netlačila na to, aby se s ní vyspala. Byla sice mužem snů pro všechny ženy, avšak pouze zpočátku. Teena jako Billy byla žárlivá, majetnická, nevadilo jí flirtovat s kamarádkami svých přítelkyň. Nevadilo jí krást peníze rodině své přítelkyně nebo dokonce jí samotné a o ruku požádala několik dívek, ne zase tak dlouho po sobě. S odstupem času se Teenino chování jeví spíše jako velká teatrální gesta než opravdové city. Často měnila svá prohlášení. Například Sáře se Teena svěčila, že jí sex připadá nechutný. A Heather ji často přistihla u porna. Komentovala dívky jako kusy masa a snila o sexu se dvěma najednou.

Po tříměsíčním vztahu dostala Heather od Teeny snubní prsten. Teena ji navíc přesvědčila, že se narodila jako hermafrodit s oběma pohlavními orgány a byla vychována jako dívka, ale nechala se přeoperovat na kluka. Heatherina matka později zjistila, že Teena používala její kreditní kartu a nakupovala tak spousty nepotřebných hloupostí. Podala žalobu a Teena byla odsouzena k osmnácti měsícům prospěšných prací.

V té době Teenu začaly trápit těžké psychické problémy. Měla například nutkání se několikrát denně sprchovat a neustále se převlékat. Sáře se svěřila, že chce žít s dívkou, ale necítí se jako lesba, nýbrž muž. Gayové Teeně nevadili, ale lesby z nějakého důvodu nesnášela. Možná na to mělo vliv to, že její sestra Tammy své první dítě nechala adoptovat lesbickým párem. Teena byla tehdy zásadně proti tomu a chtěla, aby si Tammy dítě ponechala. Sára se Teenu snažila psychicky podpořit a začala jí navrhnout operativní změnu pohlaví. Teena však váhala. Bála se, že by toho později mohla litovat a už by bylo pozdě.

V lednu 1992 se Heather dozvěděla, že Teena je opravdu dívka, a rozhodla se jejich vztah ukončit. Teena na to reagovala spolykáním krabičky antibiotik. Naštěstí byla včas nalezena a odvezena do nemocnice. Týden nato se Jo Ann pod falešnou záminkou podařilo dovést Teenu na psychiatrii. Tam doporučili dlouhodobou léčbu z důvodu rozpadu identity a patologického lhaní.

Ve spisech se objevila zvláštní věc. Teenina matka Jo Ann prý nahlásila, že se Teena narodila jako hermafrodit a ona si vyžádala, aby z ní udělali holčičku. Ve všech rozhovorech to však později popřela.

Po pár týdnech si Teena našla novou přítelkyni Reannu. V té době začala nosit pro ni tak typický kovbojský klobouk a vypadala jako pohledný mladý muž. Situace se ale brzy opakovala. Teena byla výborná v přesvědčování a manipulování lidí. Řekla Reanně, že má bohatou babičku, která uhradí operaci ve Francii. Stále se však nic nedělo a vztah Teeny s Reannou se rozpadl.

Ve dvaceti letech se Teena přestěhovala k babičce, u které bydlel i Teenin bratranec Maury, jenž se netajil svou homosexualitou. Díky němu se Teena začala pohybovat v gay komunitě. Její matka o ni měla o to větší strach, protože v Nebrasce v té době gayové často čelili agresivním útokům.

1.4 Životní láska

Teenina životní láska byla Gina. Byla do Teeny tak zamilovaná, že se k ní přestěhovala přes výslovný zákaz rodičů. Nechala se rozmazlovat obvyklými dárky, které získávaly všechny Teeniny přítelkyně. Teena, vydávající se tehdy za Brandona, byla stále problémová. Neudržela si dlouho žádnou práci. Používala falešný průkaz totožnosti, protože nesnesla vystupování pod ženským jménem. Neustále měla problémy se zákonem.

Když ji jednou Gina vyzvedávala z vězení, všimla si ženského jména. Teena však měla připravenou historku o hermafroditismu a plánované operaci změny pohlaví. Lhala i o tom, že chodí na terapie. Když se dlouho k žádné změně pohlaví neschylovalo, postavila Gina Teenu před ultimátum. Ta reagovala vytetováním si Ginina jména s žádostí o ruku. Gina nabídku přijala, ale jak běžel čas a Teena se stále k žádné operaci nechystala, Gina začala být nervózní. Zjistila navíc, že plně funkční penis vytvořit nelze, a tak Teena musela vymyslet další lež a ubezpečit svoji přítelkyni, že v Evropě to možné je. Gina později zjistila, že snubní prsten i většinu dárků jí Teena kupovala z její vlastní kreditní karty, a to už na ni bylo příliš. Ukončila jejich vztah a i přes Teeniny dlouhotrvající snahy o návrat již zůstaly jen přítelkyněmi.

1.5 Falls City

Další Teeninou přítelkyní se stala „party girl“ Daphne. S Teenou byla spíše z vypočítavosti. Přistěhovala se k Teeně, která za ni „gentlemansky“ platila nájem a zahrnovala jí dárky. Teeně se zase líbilo, že v době, kdy už o ní kolovaly pověsti, že je holka, Daphne všem vyprávěla, jak je její přítel Brandon skvělý milenec. Když se situace v jejich okolí začala vyostřovat, rozhodly se dívky pro společný odjezd do Humboltu v Nebrasce. Daphne tam měla kamarádku, která je ubytovala ve farmářském domku Lisy Lambert.

Lise se Teena vydávající se za Brandona líbila. Skvěle se chovala k jejímu malému synovi a nebyla by to Teena, aby jí nenavrhl, že ho adoptuje. Začaly se sbližovat, ale Teena se jako obvykle neustále seznamovala i s jinými dívkami. Od Lisy si půjčovala auto na noční tahy ve Falls City. K dvacátým prvním narozeninám jí Lisa uspořádala narozeninovou party, na kterou se však Teena neobtěžovala dorazit. Tehdy už měla románek s Lanou Tisdell, kterou potkala v karaoke baru. Společná známá našla v autě Teeniny doklady, na kterých bylo ženské jméno. Ukázala je Lise, ale tehdy tomu obě ještě odmítaly úplně uvěřit.

Teena se nikdy nedostavila na žádná další setkání v krizovém centru, aby pokračovala ve své léčbě. Stejně tak se nedostavila ani k soudu kvůli padělání dokladů. Jedna kamarádka ji zažalovala, když zjistila, že Teena používala k platbám její kreditní kartu. Teena se dostala do vězení a až po jejím umístění do ženské cely okolí konečně uvěřilo, že fyzicky je opravdu dívkou. Lana byla jako jediná ochotná dostat Teenu z vězení, musela si přitom půjčit peníze od otce a poprosit jednoho ze svých přátel (Toma Nissena), aby za ni vybral

šek, protože Lana ještě nebyla plnoletá. V té době už všichni slyšeli o tom, že Brandon je vlastně Teena. Lana přesto tvrdila, že chce zůstat po jejím boku alespoň jako kamarádka. Teena jí řekla, že je hermafrodit po operativní změně pohlaví a že odstranění prsou si nechává na později. Lanina matka vztah Lany s Teenou neschvalovala, a tak musela Teena požádat Toma Nissena o azyl. Lana své matce napsala dopis, že zůstává s Teenou a ostatní se s tím musí smířit. To její matku rozlítilo, přijela k Tomovi a nutila Teenu, aby jí ukázala, jestli je muž, nebo žena. Lana matku přesvědčila, že to zjistí sama. Zavřela se s Teenou do pokoje a když vyšla ven, všem oznámila, že Teena je muž. V pokoji jí Teena chtěla říct pravdu, avšak Lana ji zastavila a vysvětlila, že Teeně důvěřuje a nepotřebuje o jejím pohlaví mít žádné důkazy. Lanině tvrzení však nikdo příliš nevěřil. Její matka v zoufalství požádala o pomoc Laniny nejlepší přátele Toma Nissena a Johna Lottera. John kdysi s Lanou chodil a i po rozchodu se neustále držel v její blízkosti. I když už měl tehdy přítelkyni a dítě, vztah Lany s Teenou (Brandonem) mu rozhodně nebyl příjemný.

1.6 Tragická smrt

Štědrý den roku 1993 trávila Teena s Lanou v domě Toma Nissena, byl tam i John Lotter s rodinou a sourozenci. Alkohol, který někteří začali konzumovat hned ráno, jim dodával kuráž, a tak se množila spousta nárážek na Teeninu adresu. K večeru se atmosféra začala přiosťřovat. Většina návštěvníků vánoční párty už byla rozmrzelá z Teenina lhaní, chtěli se konečně dozvědět pravdu. Teena však jejich nárážky obracela ve vtípky anebo odpovídala mlhavě, což u některých přátel vyvolávalo narůstající agresivitu. Lana navíc tvrdila, že viděla Teenu močit ve stoje a že s ní (s Brandonem) měla sex. Nejagresivněji se projevoval Tom Nissen. S Johnem Lotterem zatáhli Teenu do koupelny a donutili Lanu, aby se podívala na Teenino přirození. Večer se musela Lana vrátit ke své rodině a Teena zůstala s dvěma násilníky sama.

Kolem druhé hodiny ranní jeli Tom, John a Teena do hotelu Stephenson, kde si chtěli koupit cigarety. Teena toho využila a chtěla zavolat do Humboltu, aby pro ni někdo přijel. Tom ji donutil telefonát přerušit. Když přijeli zpátky domů, Tom s Johnem Teenu fyzicky napadli a několikrát ji udeřili do hlavy a do břicha. Pak ji naložili do auta a jeli za město. Oba byli opilí a po chvíli ztratili orientaci. Zapadli s autem do výmolu a museli vzbudit farmáře, který bydlel poblíž, aby jim pomohl. Teenu mladí muži schovali, takže farmář nemohl tušit, že napomáhá kriminálnímu činu. Potom John s Tomem dojeli ke škole na kraji jakéhosi města, které neznali, a Teenu znásilnili na zadním sedadle automobilu. Poté

ji dovezli zpět k Tomovi domů a přikázali jí smýt ze sebe veškerou krev. Teeně se ale podařilo utéct koupelnovým okénkem. Doběhla k Laně domů a řekla, co se stalo. Dívky okamžitě zavolaly na policii.

Druhý den odpoledne byla Teena vyslýchána Charlesem Lauxem a jeho zástupcem. Šerif ji nutil popisovat každý detail znásilnění a jeho otázky byly velmi nepříjemné.¹⁷ Bylo očividné, že Teeninu mužskou identitu neschvaluje a snaží se ji přimět k přiznání, že si za vše může sama. Navíc nenechal oba podezřelé zatknout, i když to na základě důkazů bylo možné.

Teena napřed kvůli znásilnění zavolala sestře Tammy, ta pak volala matce. Obě chtěly, aby se Teena okamžitě vrátila domů, ale ona to z nejasných důvodů odmítala. John a Tom byli na svobodě a Teeně vyhrožovali zabitím, pokud by o znásilnění někomu řekla. Ta několikrát zavolala domů. Proč za ní její rodina nepřijela, rovněž zůstává nejasné. Jo Ann alespoň přesvědčila Lisu Lambert, aby u sebe Teenu ubytovala, dokud se situace nevyřeší. Dne 30. prosince o půlnoci volala Teena celá vyděšená Tammy, aby pro ni přijela. Ta se ji snažila uklidňovat a slíbila, že druhý den zkusí přijet.

Noc z 30. na 31. prosince trávila Teena lenošením u televize společně s Lisou a Lisiným známým Paulem De Vineem, který byl zrovna na návštěvě. Kolem půlnoci šli všichni spát. O pár hodin později je vzbudili Tom s Johnem vykopnutím dveří a křikem, ať se nikdo nehýbe. Tom a John postříleli všechny přítomné a Brandona ještě pobodali nožem, protože se jim zdálo, že se hýbe. Jediný, nad kým se slitovali, byl Lisin devítiměsíční syn Tanner, kterého nechali ležet v pokoji se třemi mrtvými těly, a utekli.

Druhý den ráno mrtvá těla našla Lisina matka, která přijela na návštěvu. Vzala k sobě plačící dítě a přivolala policii.¹⁸

---

¹⁷ The Brandon Teena Story [film]. Directed by Susan MUSKA and Gréta ÓLAFSDOTTIR. USA: Bless Bless Productions, 1998, 29:17 – 47:32.

¹⁸ *Blog.lib.:The Brandon Teena Story*. A film by Susan Muska and Gréta Ólafsdottir [online]. New York: A Zeitgeist Films release, 1998, [cit. 29.4.2014]. Dostupné z: <http://blog.lib.umn.edu/raim0007/wost3307/presskit.pdf>

II. MEDIALIZACE PŘÍPADU TEENY BRANDON

2 FASCINACE PŘÍPADEM

Smrt Teeny Brandon způsobila v USA obrovský poprask. Proč se zrovna o tento případ začala média tolik zajímat a proč tolik rozvířil debatu široké veřejnosti?

Lidé ve Falls City byli šokováni, když zjistili, že v jejich městě žil skrytý transsexuál. Představa, že Teena nejen dokázala všechny oklamat, ale navíc i navazovat vztahy s děvčaty ve městě, kde jakékoliv vybočování z „normálu“ nebylo tolerováno, opravdu nikdo nečekal. Toto malé farmářské město mělo však svých problémů dost, a tak se na aféru brzy zapomnělo.

Teenina skrytá identita ovšem zaujala novináře, kteří začali případ rozebírat v novinách a televizi. Článek o tragické události se objevil v největších metropolitních novinách ve Spojených státech: *New York Times*¹⁹, *Chicago Tribune*²⁰ a mnoha dalších. Noviny udělaly z Teenina „transvestitismu“ senzaci a celý případ vydávaly za motivovanou vraždu. O dalších dvou zemřelých se téměř nepsalo, ve stínu Teeny byli nezajímaví.

Melissa Rigney v článku *Brandon Goes to Hollywood* rozebírá, proč byly celé Spojené státy Teeniným případem tak fascinovány. Nešlo ani tak o trojnásobnou vraždu, ale o fakt, že se Teeně podařilo něco zdánlivě nemožného: překročit pevně stanovené hranice genderu. Ženě se podařilo být mužem. Splnění Teeniny touhy po tom být „normální“ dokazuje, že hranice mezi gendry jsou propustné, že realita a vzhled nemají žádný význam, a že ženy mohou být muži a muži ženami. Zájem o Teenin příběh je úzce spjatý s její schopností „oklamat“ celou komunitu. Není divu, že Teenino odhalení způsobilo strach v komunitě Falls City a u některých lidí dokonce i nenávisť.²¹

---

¹⁹ Woman Who Posed As a Man Is Found Slain With 2 Others. In: *The New York Times*/ [online]. New York: The New York Times Company. 1994. [cit. 2014-01-04]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/1994/01/04/us/woman-who-posed-as-a-man-is-found-slain-with-2-others.html>

²⁰ WORTHINGTON, Rogers. *Deadly deception. Teena Brandon's Double Life May Have Led To A Triple Murder.* In: *Chicago Tribune*/ [online]. Chicago: *Chicago Tribune*, 1994, [cit. 2014-01-04]. Dostupné z: http://articles.chicagotribune.com/1994-01-17/features/9401170002_1_john-lotter-falls-city-lincoln/3

²¹ RIGNEY, Melissa. *Brandon Goes to Hollywood: Boys Don't Cry and the Transgender Body in Film.* *Film Criticism.* Winter2003/2004, Vol. 28 Issue 2. 2003, roč. 28, č. 2, s. 1-23. ISSN 13601037. Dostupné také z: <http://www.thefreelibrary.com/Brandon+goes+to+Hollywood+%281%29%3A+Boys+Don%27t+Cry+and+the+transgender...-a0118377485>

Melissa Rigney se však i hlouběji zamýšlí nad pojetím ženského těla v patriarchální společnosti, což objasňuje nejen nenávisť komunity, ale i přehnaný zájem médií: patriarchální společnost profituje z toho, že jsou ženská těla zobrazována jako slabá, závislá, křehká, odlišná od mužských. Kulturní definice ženství nejsou závislé jen na biologickém pohlaví, ale na tvarování těla tak, aby odpovídalo kulturním požadavkům. Konstrukce ženského těla je spojena s mocí a kontrolou.

„Jinými slovy: pokud by ženy ztratily nebo odmítaly jejich ženskost a tím pádem se jevíly více mužně nebo maskulinně, pokud by začaly znejasňovat nebo zpochybňovat jasně dané hranice mezi dvěma pohlavími, potom by to v kulturních definicích nepřímo způsobilo smýšlení o ženském těle jako o nečistém, poškozeném a hříšném. Nejde jen o strach z toho, že by se ženy staly více mužnými, ale i z toho, že by současně muži byli více ženami.“²²

Nejen média ovšem projevovala zájem o Teenin příběh. Informace o její smrti způsobily pozdvižení i mezi transsexuály a transgendery, pro které se Teena stala tragickou hrdinkou. Její odvaha žít podle svých vlastních představ navzdory všem a všemu byla pro mnohé velmi inspirativní. Teenina tragická smrt však zároveň potvrzovala jejich největší obavy o nepřipravenosti společnosti je přijmout. Teena se stala ikonou a jméno Brandon Teena symbolem pro transsexuální a transgender komunitu.

Aphrodite Jones v knize *All She Wanted* poukazuje na to, že ani po Teenině smrti problémy kolem její identity neskončily. Jo Ann založila fond pro výběr peněz na Teenin náhrobní kámen. Transgender komunita byla ochotna pomoci, ale jen v případě, že by na náhrobku bylo napsáno jméno Brandon Teena, což matka samozřejmě odmítla. Dokonce i na pohřbu se Teenina rodina málem dostala do otevřeného konfliktu s rodinou Lany Tisdell, protože se navzájem vinily z dívčiny smrti.

---

²² RIGNEY, Melissa. Brandon Goes to Hollywood: Boys Don't Cry and the Transgender Body in Film. *Film Criticism*. Winter2003/2004, Vol. 28 Issue 2. 2003, roč. 28, č. 2, s. 1-23. ISSN 13601037. Dostupné také z: <http://www.thefreelibrary.com/Brandon+goes+to+Hollywood+%281%29%3A+Boys+Don%27t+Cry+and+the+transgender...-a0118377485>

"In other words, if women lose (as in old age) or reject their femininity and hence appear "mannish" or masculine, if they begin to blur or challenge the clear cut boundaries between the two genders, then men and male bodies are implicated in cultural definitions and perceptions of the female body as unclean, corrupting, and sinful. The fear is not only that women will become more like men but that men will become more like women."

Koncem března 1994 se Lana se svou sestrou, matkou a sestrou jednoho z vrahů (Johna Lottera) vypravily do New Yorku. Přijaly pozvání do The Maury Povitch Show, kde společně s Teeninnými přítelkyněmi vyprávěly celý příběh. Stejně jako u soudu a v dokumentu, který o Teeně vznikl, tak ani zde žádný ze zúčastněných neprojevil žádné emoce. Vypadalo to, jako kdyby šlo o popis naprosto běžné věci.

2.1 Soud

Časopis *Playboy* získal exkluzivní rozhovor s jedním z vrahů Tomem Nissenem.²³ Ješitně se těšil z toho, že uvidí svou tvář ve svém oblíbeném časopisu, a tak se v několik týdnů trvající korespondenci s novinářem Ericem Konigsbergem postupně doznal ze všech svých činů. Některé věci si však přikrášlil, aby působil zajímavěji. V rozhovoru uvedl, že měl poměr s Lanou, ještě než s ní začala chodit Teena. Přiznal se, že byl první, kdo znásilnil Teenu a že ji bodal nožem potom, co ji John zastřelil. Publikování jeho rozhovoru uspíšilo vyřešení jeho případu. Eric Konigsberg byl pozván jako svědek k soudu.

Před propuknutím Nissenova soudu se do města hrnuly davy senzacechtivých novinářů. Tom Nissen byl odsouzen k doživotí za úkladnou vraždu Teeny Brandon a za vraždu druhého stupně v případech Lisy Lambert a Philipa De Viney.²⁴

Zprávy o jeho odsouzení se šířily tiskem po celé Americe. Transsexuální komunity však nebyly spokojeny s rozsudkem. Chtěly, aby Tom Nissen byl odsouzen za tři vraždy prvního stupně. Nadcházející soud druhého z vrahů – Johna Lottera – viděly jako příležitost pro zviditelnění a komunity se rozhodly uspořádat tam demonstraci. Organizátorkou celé akce byla Riki Anne, které se společně s několika dalšími transsexuály podařilo díky vzrůstajícímu zájmu o tuto problematiku zviditelnit v časopisu *Esquire*. Transsexuálové si od svého příběhu v časopise slibovali větší porozumění veřejnosti k jejich problémům. Usilovali o zrušení kategorií dvou různých pohlaví především na občanských a řidičských průkazech. Místo pochopení a zájmu je však média brala jako bizarní senzaci.

---

²³ KONIGSBERG, Eric. *Death Of A Deceiver*. *Playboy*. USA: Playboy, 1995. s. 92-94+193-199

²⁴ JONES, Aphrodite. *All She Wanted*. "Brandon Teena" the girl who became a boy but paid the ultimate price. 1. vydání. New York: Pocket Books, 1996. ISBN 978-1-4391-0102-5

Dne 14. 5. 1995 se před budovou soudu projednávajícího případ Johna Lottera uskutečnila první transgender demonstrace v dějinách. Přijelo dvacet pět aktivistů. Jejich extravagantní kostýmy – kombinace plastu, kůže a krajky – na sebe strhávaly pozornost. Jinak jejich demonstrace měla poklidný průběh. John Lotter byl odsouzen na doživotí za tři vraždy prvního stupně.

2.2 Díla inspirovaná Teeniným osudem

Ani po vynesení rozsudků nepřestal být Teenin případ pro média senzací. Do města stále jezdila spousta novinářů lačných po jakýchkoliv informacích o životě Teeny Brandon.

V roce 1996, tři roky od Teeniny smrti, vydala spisovatelka Aphrodite Jones knihu *All She Wanted*, která je dílem, v němž je nejpodrobněji zachycen celý Teenin život.

O dva roky později, v roce 1998, dokončily režisérky Susan Muska a Gréta Ólafsdttir dokumentární film *The Brandon Teena Story*. Film se zaměřuje spíše na Teeninu vraždu jako na kriminální případ. Poskytuje také velmi cenné otevřené rozhovory s většinou zúčastněných.

V roce 1999 vznikl dlouho připravovaný hraný film inspirovaný skutečnými událostmi ze života Teeny Brandon *Kluci nepláčou*.

III. POROVNÁNÍ FILMU

KLUCI NEPLÁČOU S KNIHOU

ALL SHE WANTED

3 POHLED REŽISÉRKY NA PŘÍPAD TEENY BRANDON

Režisérka Kimberly Peirce uvádí v komentáři k filmu *Kluci nepláčou*²⁵, že se o případu Teeny Brandon dočetla v dubnu 1994 v časopise *Village Voice*. Příběh dívky, která žila jako kluk a dokázala o tom přesvědčit i své okolí, ji fascinoval. Teenina nezdolná touha žít tak, jak si přála, a snaha udělat pro to všechno, její schopnost empatie a podporování svých přítelkyň, aby si šly za svými sny, její láska k dětem, to vše způsobilo, že se do Teeny/Brandona režisérka platonicky zamilovala.

Peirce v rozhovoru pro CNN říká: „Úplně mě to odrovnalo. Byla to dívka, která žila v kempu v přívěsu, neměla skoro žádné peníze, žádné mužské vzory, které by mohla napodobovat, a přesto se dokázala úspěšně transformovat do chlapce. Odvaha uskutečnit to a chytrost, díky které dokázala udržet tuto svoji fantazii při životě, mi přišla naprosto úžasná.“²⁶

Peirce se rozhodla, že chce tento příběh přenést za každou cenu na plátna. Začala se probírat články, které o Teeně vyšly, a zjistila, že většina byla psána jako senzace. Lidé se zaměřovali na to, že šlo o dívku, která se vydávala za kluka, protože to je něco, co je pro většinu lidí naprosto neznámé. Peirce znala dívky, které vypadaly a chovaly se jako kluci, takže pro ni Teena nebyla podivín, ale naopak někdo jí docela povědomý. Dále se média soustředila na zločin bez toho, aby se pokusila o jakékoliv porozumění. To Peirce přišlo nebezpečné, obzvláště v současné kultuře násilí, ve které žijeme. Podle režisérky by si novináři písíci o motivovaných vraždách měli uvědomit, že je jejich zodpovědností zjistit, co bylo důvodem pro vznik takové nenávisti a násilí.²⁷

---

²⁵ *Boys don't cry*. Director's Commentary [film]. Directed by Kimberly Peirce. USA: 20th Century Fox. 1999

²⁶ ALLEN, Jamie. *Boys Don't Cry' filmmaker saw past violence to love*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02].

"It completely blew me away," says Peirce. "Here was a girl living in a trailer park, she didn't have much money, she didn't have any role models, and she successfully transformed herself into a fantasy of a boy. That was completely compelling and extraordinary to me – the courage to carry it out and then the cleverness to keep the fantasy alive."

²⁷ ALLEN, Jamie. *Boys Don't Cry' filmmaker saw past violence to love*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02].

Peirce se dostala před těžký úkol: jak natočit film tak, aby se diváci dokázali do postavy transsexuála vcítit, jít s ním a necítit se odcizeně jako v případě jeho skutečného života a toho, jak byl jeho příběh podáván v médiích?

3.1 Výzkum

Režisérka v první řadě udělala rozsáhlý průzkum mezi transsexuály a butch lesbami, aby si ujasnila, jaké může mít kdo důvody pro stylizaci do vzhledu opačného pohlaví. Chtěla Teenu zobrazit pravdivě tak, jak by ona charakterizovala sama sebe.

S několika transsexuály se vydala do Falls City. Navštívila soudní proces Toma Nissena i Johna Lottera. Sledovala, jak Nissen svědčí proti Lotterovi. Se zájmem pozorovala energii mezi těmito dvěma muži i mezi nimi a Lanou. Dělal rozhovory s místními obyvateli, s policisty, pročítala soudní spisy o případu a podařilo se jí osobně sejit s Lanou Tisdel i její matkou. Bylo pro ni důležité vytvořit pravdivé postavy, které byly co nejbližší skutečným lidem. Prošla všechna místa, kam Teena chodila, zjišťovala, jak místní lidé tráví svůj čas, a především, jak se baví místní náctiletí. Byla se podívat do domu, kde Teena zemřela, a spatřila zaschlou krev na místě vraždy. Měla pocit, že napřed musí porozumět tomu, jak Teena žila, aby pochopila, jak zemřela.

Když měla dostatek informací, začala psát scénář, což jí zabralo další čtyři roky.²⁸

---

²⁸ *Boys don't cry*. Director's Commentary [film]. Directed by Kimberly Peirce. USA: 20th Century Fox. 1999

3.2 Obsazení

SKUTEČNOST

John Lotter

Tom Nissen

Lisa Lambert (ve filmu Candace)

FILM

Peter Sarsgaard

Brendan Sexton

Alicia Goranson

Lana Tisdell

Chloë Sevigny

Teena Brandon

Hilary Swank

Při porovnání screenů skutečných lidí z dokumentu *The Brandon Teena Story* a screenů herců z filmu *Kluci nepláčou* je zřetelné, že se Kimberly Peirce snažila při výběru herců hledat co největší podobnost se skutečnými aktéry tragických událostí. Při sledování jejich výpovědí v dokumentu je vidět, že i jejich charaktery se jí podařilo ve filmu ztvárnit velmi přesně. Za výjimku může být považována postava Lany, která je ve filmu mnohem křehčí a empatictější, než se jeví ve skutečnosti. To přiznává i sama režisérka v rozhovoru pro CNN.²⁹

Celý film stál na vhodném obsazení herečky do role Teeny/Brandona. Peirce ji hledala téměř tři roky. Za tu dobu viděla spousty talentovaných dívek, ale žádná z nich nespĺňovala velmi specifická kritéria, která tato role vyžadovala. Že se nakonec zhruba čtyři týdny před natáčením podařilo najít ideální představitelku, to se dá považovat téměř za zázrak.

Kimberly Peirce v rozhovoru pro časopis *Sight and Sound* vysvětluje: „Potřebovali jsme někoho, kdo v té době ještě nebyl hvězda, protože je těžké vymanit se ze společenské třídy

²⁹ ALLEN, Jamie. *Boys Don't Cry' filmmaker saw past violence to love*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02]. Dostupné z: <http://edition.cnn.com/SHOWBIZ/Movies/9910/22/boys.dont.cry/>

a o to těžší by potom bylo vymanit se z genderu. Pokud by představitelka Teeny/Brandona byla slavná, nepodařilo by se jí vymanit se ani z jedné škatulky. Takže hledaná herečka musela být na podivném rozhraní mezi výbornou a zkušenou herečkou, avšak bez toho, aby byla slavná.“³⁰

Další podmínkou byl vzhled. Peirce potřebovala najít dívku, která by vypadala jako kluk. Režisérka vysvětluje: „Viděla jsem mnoho skvělých dívek, avšak žádná z nich nebyla dost chlapecká. Potřebovali jsme dívku, která by na plátně vypadala přesvědčivě a zároveň měla dost zkušeností, aby utáhla celovečerní film.“³¹

Z vlastní zkušenosti vím, jak je těžké objevit v ženském obličejí možné mužské rysy. Obzvláště když přijde na konkurz dívka s make-upem, dlouhými vlasy a v ženském oblečení. Vyžaduje to zkušené oko, aby se člověk přenesl přes tento první dojem a dokázal vidět drobné detaily v obličejí, které umožňují přetransformovat dívku v chlapce.

Při pohledu na fotku Hilary Swank před její proměnou v Teenu by asi málokoho napadlo, že nás tato krásná žena dokáže přesvědčit o tom, že je muž.

---

³⁰ LEIGH, Danny. *Boy Wonder. Sight and Sound*. 10. vydání. London: British Film Institut, březen 2000, s. 18 – 20. ISSN: 0037-4806

"And we also needed someone who wasn't a star, because if it's hard to transcend class, then gender's even harder, and if she was famous she wouldn't shake free of either. So she had to be on that weird threshold of being totally brilliant and experienced without being famous."

³¹ LEIGH, Danny. *Boy Wonder. Sight and Sound*. 10. vydání. London: British Film Institut, březen 2000, s. 18 – 20. ISSN: 0037-4806

"And I saw so many wonderful girls, but none of them could pass. We needed a girl who could pass on screen and someone with enough experience to carry a feature."

Zdroj: www.theplace2.ru

V čem tedy tkví správný výběr představitelky této velmi specifické role? Jsou dva hlavní body, které pomáhají při výběru dívky pro roli chlapce, které jsem vyzorovala při hledání hlavní představitelky pro můj film *Přistoupili?*. Pokud jsou níže uvedené charakteristiky evidentní, je většinou možné herečku opravdu v chlapce přeměnit, a to i v případě, že se to na první pohled zdá být nemožné.

1. Štíhlost: Je potřeba hledat spíše hubené typy s menšími prsy, jakákoliv kila navíc zdůrazňují křivky ženského těla, které jsou nežádoucí.
2. Tvar obličeje: Nejlepší jsou typy s hranatějším obličejem, s vystouplými lícními kostmi, s širší čelistí a bradou, nejlépe s většími ústy a širokým úsměvem. Je dobré vyhýbat se kulatému obličejí a mandlovitému tvaru očí.

Když se podíváme na Hilary Swank, je jasné, že všechna tato kritéria splňuje dokonale. Padesát procent proměny v kluka potom dělá krátký účes. Pokud herečka splňuje alespoň polovinu z výše zmíněných bodů, nechá si ostříhat vlasy, přestane upravovat obočí a obleče chlapecké oblečení, je proměna téměř hotova.

Avšak při svém výzkumu jsem zjistila, že možná úplně nejdůležitější je stylizace do mužské role. Viděla jsem fotky dívky, u které bych podle předchozích bodů řekla, že proměna v kluka nebude možná. Přesto když si ostříhala vlasy a oblékla chlapecké oblečení, dokázala své okolí minimálně zmást do té míry, že nebylo schopné její pohlaví rozeznat nebo ji dokonce pokládalo za kluka. Došla jsem k tomu závěru, že možná ještě více než jakékoliv fyzické znaky je důležitější to, jak se člověk cítí vnitřně. Pokud se herečka dokáže s rolí chlapce sžít nebo se dokonce sama cítí více maskulinně než žensky, projevuje se to přirozeně na její mimice, stylu mluvy, chůze atd.

U Hilary Swank je neuvěřitelné, že splňuje naprosto všechno, co jsem výše popsala. Takto ji viděla Kimberly Peirce, když se poprvé podívala na nahrávku, kterou jí Swank zaslala, když usilovala o roli Teeny: „Nádherný androgynní člověk se vznáší na obrazovce, kovbojský klobouk, ponožka v kalhotách, chlapecký ohryzek, chlapecká čelist, chlapecké oči. Měla všechno. A víc než to, ona se usmívala. Hilary milovala být Brandonem, stejně tak jako Brandon miloval být Brandonem.“³²

Peirce si chtěla být jistá tím, že postava Teeny nebude tvořena až na place, takže se Swank musela na roli usilovně připravovat. Od režisérky dostala informace o Teenině psychologickém pozadí a nahrávku z výslechu Teeny prováděného šerifem těsně po znásilnění. Bylo to velmi náročné absorbovat, protože z Teenina hlasu je znát, jak byla tehdy k smrti vyděšená. Dále musela zhubnout, aby se jí více vyrýsoval obličej, také měla trenéra hlasu a měsíc žila jako muž. To znamená, že nosila chlapecký účes, chlapecké oblečení, ponožkou v kalhotách a dokonce se snažila flirtovat s dívkami. Swank tvrdí, že ztratila vše, co na ní bylo ženské, a trvalo jí tři týdny, aby se z role Teeny dostala zpět sama k sobě.³³

---

³² LEIGH, Danny. *Boy Wonder. Sight and Sound*. 10. vydání. London: British Film Institut, březen 2000, s. 18 – 20. ISSN: 0037-4806

"Beautiful androgynous person floats across the screen, cowboy hat, sock in her pants, Adam's apple, boy jaw, boy eyes. She had everything. And more than that, she smiled. Hilary loved being Brandon, just as Brandon loved being Brandon."

³³ LOOS, Ted. *FILM: A Role Within a Role: A Girl Who Became a Boy*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/1999/10/03/movies/film-a-role-within-a-role-a-girl-who-became-a-boy.html?scp=64&sq=>

3.3 Film *Kluci nepláčou*

Pro Kimberly Peirce jsou filmy především o postavě a příběhu, tomu podřizuje všechno ostatní.

3.3.1 Postava

Režisérčiným cílem bylo uvést na plátna postavu transsexuála, který nebude demonizován, a diváci se s ním budou moci emocionálně ztotožnit. Soustředila se hodně na to, aby byli schopni Teeně porozumět.

V rozhovoru pro CNN vysvětluje: „Chtěla jsem, aby diváci byli plně vtaženi do prostředí a postavy, aby mohli přijmout rozpory v Brandonově (Teenině) mysli a nemysleli si, že byla blázen, nebo lhář, ale viděli ji především jako člověka.“³⁴

Úvodní titulková sekvence je jediné místo filmu, kde je možné dovolit si téměř cokoli a diváci to přijmou. Ve filmu *Kluci nepláčou* je to snová sekvence. Diváci se tak mohli jakoby dostat do Teeniny mysli a tím se s ní identifikovat ihned od začátku.

Peirce se snažila vykreslit Teeninu postavu tak, aby byla divákovi sympatická. Vynechala proto některé stránky Teeniny osobnosti, jako byly její chorobná žárlivost, nevěra a necitlivost při opouštění dívek, o které ztratila zájem. Ve filmu Teena sice lže, ale jde spíše o drobnosti, které jí pomáhají obstát jako muž a člověk bez minulosti v její nově nalezené komunitě. Teena ve filmu rozhodně nepůsobí jako patologická lhářka, kterou ve skutečnosti byla. Všechny její lži jsou vlastně milé a naivní. A divák, který na rozdíl od jejího okolí zná pravdu o jejím pohlaví, jí v takové situaci musí držet palce. Kdyby Teenina postava byla zobrazena i s výše zmiňovanými negativními vlastnostmi, byla by sice plastičtější, ale rozměňovala režisérčin hlavní záměr.

Teenino nadšení, naivita a čistota jejích záměrů, určitá nemotornost při jejích drobných krádežích, odhodlanost zůstat za každou cenu tím, kým se cítí být, je další prvek, který pomáhá divákovi se do její postavy vcítit. Nejlépe to vystihuje scéna, kdy se po promeškaném slyšení u soudu Teena vrací k bratranci a s naprosto bezelstným nadšením

---

³⁴ LOOS, Ted. FILM: *A Role Within a Role: A Girl Who Became a Boy*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/1999/10/03/movies/film-a-role-within-a-role-a-girl-who-became-a-boy.html?scp=64&sq=>

"I wanted the audience to enter deeply into this place, this character, so they could entertain these contradictions in Brandon's own mind and would not think she was crazy, would not think she was lying, but would see her as more deeply human."

mu ukazuje fotku Lany a vysvětluje, že si ji vezme, aniž by si v tu chvíli dokázala uvědomit všechny překážky. Jako například to, že její tělo je ve skutečnosti ženské a že ve Falls City lidé netolerují žádné vybočování z „normálu“ atd.

Ve filmu stejně jako ve skutečnosti zůstává Teena velmi empatická a zdvořilá k ženám. Už po prvním rande, které ve filmu sledujeme, doprovází slečnu galantně až před dům. Při její první návštěvě Falls City se neváhá pustit do boje s mužem mnohem větším a silnějším než je ona sama, protože obtěžuje Candace – tedy v tuto chvíli cizí dívku, se kterou se Teena sotva seznámila. Ve scéně v baru ještě před tím, než poprvé potká Lanu, se s Johnem a Tomem baví o ženách jejich hrubým způsobem. Je nucena obstát v jejich společnosti, nevyčlenit se, pokud chce, aby ji brali jako muže. Ovšem v soukromí dokáže Laně naslouchat, podporovat ji v jejích snech a všímá si nejmenších detailů, které „běžní“ muži z Falls City nejsou schopni postřehnout. Stačí, aby Lana naznačila, že se jí líbí prstýnek v obchodě na benzínce, a Teena ho pro ni ukradne (nekoupí, nýbrž ukradne, jinak by to nebyla Teena). Když na chvíli odjíždí z Falls City, napíše Candace dopis a přiloží k němu růži jako poděkování za všechno, co pro ni udělala. Pro Laninu matku připravuje snídani. A vypadá to, že nic z toho nedělá z vypočítavosti a že ji to opravdu těší. V tom se Teenu podařilo režisérce filmu vystihnout naprosto dokonale. Milovala starat se o ostatní a ještě více milovala to, jak ji za to milovali oni.

3.3.2 Příběh

Největším rozdílem oproti knize je fakt, že Peirce se rozhodla nezpracovat celý Teenin život s vysvětlováním její přeměny v chlapce, avšak zaměřit se pouze na poslední události jejího života, které vedly k tragické smrti. Neztrácí čas vysvětlováním transsexuality, rovnou diváky přenáší do scény, ve které všechny důležité informace vyplývají z Teenina jednání. Film začíná ve chvíli, kdy se Teena transformuje v chlapce. Všechno směřuje k tragickému konci, který je vrcholem filmu.

V rozhovoru pro *Sight and Sound* Peirce říká, že měla několik různých úvodů filmu, které začínaly například v Teenině práci, kde myla nádobí, nebo v jejím přívěsu – a diváci byli při zkušební projekci tak fascinováni, že chtěli vědět o Teeně ještě více, a to paradoxně táhlo příběh zpět a nikoli kupředu.³⁵ Musela si tedy vybrat mezi příběhem o transformaci

---

³⁵ První sestřih filmu měl původně tři hodiny a při zkušební projekci Peirce zjišťovala podle reakcí diváků, které scény musí odstranit.

(jako např. Popelka nebo Pinocchio) a příběhem o lásce (jako Romeo a Julie). Rozhodla se vyprávět příběh o tragické lásce. Tím pádem nemohla film začít vysvětlováním Teeniny proměny a příběh tak začíná až ve chvíli, kdy zrovna k proměně dochází. Divák dostane jasnou informaci, jak se Teena cítí, bez zbytečného vysvětlování. Divákova pozornost je tak plně zaměřována na to, jak to dále ovlivní Teenin život.³⁶

V rozhovoru pro CNN Peirce vysvětluje, proč pro ni byl příběh o lásce tak zásadní: „Způsob, jakým Lana o Brandonovi (Teeně) mluvila, jako kdyby se jejich milostný příběh stával ještě krásnějším, a to kvůli tomu, jak na jejich lásce stále lpěla. Cítila k Brandonovi (Teeně) absolutní spirituální lásku. Bylo to jako spříznění duší, ale společnost říkala, 'Seznámila ses s ním jako s chlapcem a teď je z něj dívka. Co s tím budeš dělat?' Společnost se je stále snažila zaškatulkovat, ale já myslím, že oni nic takového nepotřebovali.“³⁷

Pro to, aby láska Lany a Teeny vyzněla opravdu osudově a mohla diváka více zasáhnout, vynechává režisérka všechny předchozí Teeniny přítelkyně. Stejně tak i Teenino obvyklé flirtování. Že má Teena ráda dívky, se dozvídáme v úvodní sekvenci, kdy jde na své první rande. A také při pronásledování ze strany příbuzných dívek, s nimiž chodila, a v poslední řadě díky fotografiím přítelkyň vyspaným z peněženky. Jakmile se Teena dostane do Falls City, zaměřuje se již výhradně na Lanu. Původní příjezd s jednou z jejích přítelkyň tedy ve scénáři neměl místo, stejně tak jako románek s Candys a to, že té Teena ve skutečnosti vlastně poměrně nevybíravým způsobem zlomila srdce. Všechny tyto události by směřovaly spíše k příběhu o Donu Juanovi a jeho milostných pletkách. Zbytečně by to rozměnilo sílu milostného vzplanutí mezi Lanou a Teenou.

---

³⁶ LEIGH, Danny. *Boy Wonder*. *Sight and Sound*. 10. vydání. London: British Film Institut, březen 2000, s. 18 – 20. ISSN: 0037-4806

³⁷ LOOS, Ted. *FILM: A Role Within a Role: A Girl Who Became a Boy*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/1999/10/03/movies/film-a-role-within-a-role-a-girl-who-became-a-boy.html?scp=64&sq=>

Podle knihy *All She wanted* byla největší Teeninou láskou Gina, se kterou byla Teena nejdéle, požádala ji o ruku a nejhůře také nesla jejich rozchod, po kterém spolu stále udržovaly alespoň přátelský vztah.³⁸

Láska k Laně je ve filmu uměle zveličena. Nikdo však nemůže vědět, jak by se vztah Lany a Teeny vyvíjel, nebýt Teeniny smrti. Ze všech rozhovorů, které Lana poskytla, je jasná jedna věc: na rozdíl od všech ostatních Teeniných přítelkyň byla Lana první, která přijímala a milovala Teenu se vším všudy. Nezalekla se její transsexualitě a trvala na tom, že s ní zůstane bez ohledu na to, jestli prošla operativní změnou pohlaví, nebo ne. Všechny ostatní přítelkyně se s Teenou rozešly, když zjistily, že se Teena nenechá přeoperovat nebo že by pro ně nebyla plnohodnotným mužem i tak.

Při jednom rozhovoru s Kimberly Peirce Lana potvrdila, že spolu s Teenou opravdu plánovaly útěk. Prý ale jako přítelkyně, protože Lana už tehdy věděla, že Teena je dívka. Když se Peirce zeptala, jestli by se stali milenci, pokud by si Teena nechala změnit pohlaví, Lana odpověděla, že Teena žádnou operaci nepotřebovala, pro ni byla mužem vždy.³⁹

3.3.3 Skutečné události ve filmu

Peirce se ve filmu *Kluci nepláčou* drží skutečných událostí až s překvapivou přesností. Místa, obyčejní lidé v okolí, i hlavní postavy jsou vybrány tak, aby vše zapadalo do drsného prostředí Nebrasky. Při porovnání s knihou i s dokumentem je až zarážející, jak věrně jsou všechny situace zobrazeny.

Teenino první rande po proměně v muže je inspirované opravdovým setkáním s dívkou, která ji při telefonátu omylem pokládala za muže a se kterou potom skutečně šla na schůzku na dráhu pro kolečkové brusle.

Teenin život idealistického průšviháře v kempu pro přívěsy je velmi realistický. Její homosexuální bratranec ji opravdu podporoval, ve skutečnosti spolu však pouze krátce žili

---

³⁸ JONES, Aphrodite. *All She Wanted*. "Brandon Teena" the girl who became a boy but paid the ultimate price. 1. vydání. New York: Pocket Books, 1996. ISBN 978-1-4391-0102-5

³⁹ *Boys don't cry*. Director's Commentary [film]. Directed by Kimberly Peirce. USA: 20th Century Fox. 1999

u jejich babičky a nikoli v kempu. Tam Teena bydlela se svou tehdejší přítelkyní Daphne. Na její životní rozhodování neměl bratranec tolik vlivu, Teena v tom ve skutečnosti byla sama.

Do Falls City se pak nedostala čirou náhodou, jako je tomu ve filmu, ale protože tam Daphne měla kamarádku. K odjezdu je opravdu donutila vyhrocená situace, protože tehdy už o Teeně kolovalo mnoho zvěstí a bylo dost nepříjemné na takovém místě zůstat. Ve filmu režisérka potřebovala situaci vyhrotit dostatečně na to, aby Teena byla donucena k odchodu, proto použila bandu rozrušených kluků, kteří ji pronásledovali kvůli milostným poměrům s jejich sestrami či přítelkyněmi. Ve filmu tato scéna Teenu velmi jednoduše charakterizuje a je vlastně i pravdivá, jen se asi odehrála jindy a jinde.

Setkání s Candace v baru ve skutečnosti neproběhlo, protože se k ní Teena s její přítelkyní rovnou nastěhovaly. Scéna však výborně funguje jako seznámení s Johnem (které ve skutečnosti také proběhlo v baru), jehož si Teena získá svou bojovností.

První setkání s Lanou v baru ve filmu proběhlo přesně podle toho, jak to režisérce popsala skutečná Lana. Ve filmu dokonce zpívá Lana tu samou píseň, kterou zpívala při setkání s Teenou ve skutečnosti: „The Bluest Eyes in Texas“.

Z filmu je úplně vynechán Teenin kontakt s její matkou a sestrou. V té době neměly nejlepší vztahy, i když po znásilnění Teena několikrát volala domů a hledala u nich oporu. Tyto scény režisérka opět vypustila kvůli koncentraci na ústřední milostnou dvojici.

Ze scény zachycující výslech šerifem po znásilnění až mrazí, jak je dialog slovo od slova převzatý ze skutečné nahrávky pořízené při výslechu. Swank zde dokázala naprosto přesně zahrát Teenin strach i všechny proměny jejího hlasu při odpovídání na šerifovy nepříjemné otázky.

Při scéně zobrazující vraždu zcela absentuje postava třetího tragicky zemřelého Philipa de Vinea. Ve skutečnosti to byl přítel Laniny sestry, který tam byl shodou okolností na návštěvě. V této scéně je naopak navíc postava Lany, která ve skutečnosti u vraždy vůbec nebyla. Ve filmu se snaží vraždě zabránit a prožívá s Teenou její poslední momenty před smrtí. Katarze filmu je pak odvyprávěna skrze Lanu. Stává se zástupným hlavním hrdinou po Teenině smrti.

V poslední scéně, kdy Lana opouští město a plní si jejich tehdy společný sen, na pozadí zaznívá slova z Teenina dopisu, který Laně psala těsně před smrtí. Tuto scénu inspiroval vlastní zážitek režisérky s Lanou. Když se poprvé setkaly, Lana otevřela dveře a velmi

dlouze se na Peirce dívala. Peirce tehdy měla krátké tmavé vlasy a z dálky vypadala trochu androgynně. Lana jí později vysvětlila, že si na moment myslela, že vidí Teenu. To, jak stále tajně doufala, že Teena nemůže být úplně pryč, že to možná byl jen zlý sen, ze kterého se jednou probudí, inspirovalo režisérku k zakončení filmu Teeniným dopisem, který Laně napsala krátce před smrtí. Čiší z něj typická Teenina víra v lepší zítřky, která jako kdyby v Laně (skutečné i filmové) rezonovala i po Teenině smrti.⁴⁰

---

⁴⁰ *Boys don't cry*. Director's Commentary [film]. Directed by Kimberly Peirce. USA: 20th Century Fox. 1999

ZÁVĚR

Režisérka Kimberly Peirce zpracovala případ Teeny Brandon ve svém filmu velmi přesvědčivě. Docílila toho především přesným castingem. Teena v podání Hilary Swank je odvážná, současně i křehká a zranitelná, divák ji prostě musí milovat, ať chce nebo ne. Její podobnost se skutečnou Teenou je tak výrazná, že se místy zdá, jako by na plátně na chvíli ožila. Její opravdovost ještě zvyšuje fakt, že v té době byla neznámou herečkou a tím pádem nestrhávala pozornost na svou osobnost.

Peirce se velmi přesně drží skutečných událostí. Zůstává však věrna svému hlavnímu cíli: vytvořit pozitivní postavu transsexuála, kterému dokážou diváci porozumět a ztotožnit se s ním, a natočit tragickou lovestory. Soustředí se proto pouze na posledních pár týdnů před Teeninou smrtí. Vypouští některé postavy a vedlejší zápletky, které by rozměňovaly její záměr. Žádné scény se nevzdalují reálné skutečnosti, maximálně jsou mírně poupraveny nebo seřazeny v jiném pořadí, než se staly ve skutečnosti, a to kvůli udržení napětí ve filmu.

Filmové zpodobnění událostí většinou odpovídá výpovědím svědků. Události v životě Teeny byly samy o sobě natolik dramatické, že už je stačilo pouze správně uspořádat tak, aby fungovaly ve filmu.

K úspěchu u diváků mohlo přispět i to, že film *Kluci nepláčou* je vlastně klasickou romancí, ve které Teena zastupuje mužskou postavu v heterosexuálním páru.

Eva Chlumská ve své magisterské práci *Queer teorie ve filmu a televizi* uvádí: „Brandon přijímá a „přehrává“ genderovou roli heterosexuálního muže napodobováním a důsledným dodržováním toho, co je v naší společnosti považováno za typicky mužské. V příběhu transgender postavy je koncept performativity genderu zcela očividný, obzvláště proto, že transgendeři se snaží naplnit a většinou naplňují stereotypní představy o genderové roli opačného pohlaví, než je jejich biologické, velmi důsledně. Dalo by se tedy říci, že jsou „lepšími“ ženami než „skutečné“ ženy a „lepšími“ muži, než jsou biologičtí muži.“⁴¹

V sexuálních scénách mezi Teenou a Lanou se kamera zaměřuje na erotizaci Lanina ženského těla. Sexuální prožitek je zachycen skrze mimiku jejího obličeje v detailním

---

⁴¹ CHLUMSKÁ, Eva. *Queer teorie ve filmu a v televizi: Nástin využívání myšlenek queer teorie v americké filmové a televizní produkci od roku 1990 po současnost*. Olomouc, 2010 [cit. 2014-05-06]. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, Katedra divadelních, filmových a mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Zdeněk Kratochvíl.

záběru. Tím film vlastně dodržuje mainstreamové normy, kdy se mužský divák identifikuje s Teenou jakožto mužskou postavou a prožívá potěšení skrze pohled na ženské tělo.

Kimberly Peirce se podařilo filmem *Kluci nepláčou* přinést na plátna příběh o transsexuální postavě, který komplikuje všeobecné chápání sexuality a genderu. Jeho úspěch pomohl rozšířit všeobecné povědomí o transsexuálech a transgenderech. O tom vypovídá množství literatury, která se tímto filmem zabývá. Často bývá rozebírán v rámci různých publikací o gendrových studiích, queer teoriích nebo feministických článcích.⁴² Příběh Teeny Brandon inspiroval dokonce píseň britské kapely Pet Shop Boys nazvanou *Girls Don't Cry*.⁴³ Mnoho Teeniných fanoušků založilo weby či blogy, na kterých se zabývají jejím případem, diskutují o filmu a vzpomínají na její život. Pro velkou část z nich se Teena stala ikonou. Z domu, ve kterém Teena zemřela, se stalo poutní místo transsexuálů, kteří sem přijíždí vzdát hold památce člověka, který se pro ně stal symbolem odvahy být sám sebou.⁴⁴

---

⁴² Např. : PHILIPS, John. *Transgender on Screen*. 1. vydání. New York: PALGRAVE MACMILLAN, 2006, s. 8. Sex, Gender, Sexuality. ISBN 1-4039-1243-2

RIGNEY, Melissa. Brandon Goes to Hollywood: Boys Don't Cry and the Transgender Body in Film. *Film Criticism*. Winter2003/2004, Vol. 28 Issue 2. 2003, roč. 28, č. 2, s. 1-23. ISSN 13601037.

⁴³ Píseň *Girls don't Cry* vyšla v roce 2006 na albu *Format*.

⁴⁴ Ukázka videa jednoho z příznivců Teeny Brandon, který se vydal uctít její památku: <http://www.youtube.com/watch?v=gMlu0FVPT5s>

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Knihy

JONES, Aphrodite. *All She Wanted*. "Brandon Teena" the girl who became a boy but paid the ultimate price. 1. vydání. New York: Pocket Books, 1996. ISBN 978-1-4391-0102-5

KLÍMA, Josef. *Brutalita*, I. Vydání. Praha: Mladá fronta – Edice KAPKA – svazek č.215, datum publikování, název edice a číslování, ISBN

PHILIPS, John. *Transgender on Screen*. 1. vydání. New York: PALGRAVE MACMILLAN, 2006, s. 8. Sex, Gender, Sexuality. ISBN 1-4039-1243-2

Články, studie

FIFKOVÁ, Hana. Transsexualita z pohledu psycholožky. In: LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KRÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2-3, kap. ISSN 1213-0028.

LEIGH, Danny. Boy Wonder. *Sight and Sound*. 10. vydání. London: British Film Institut, březen 2000, s. 18 – 20. ISSN: 0037-4806

LINKOVÁ, Marcela. ČERMÁKOVÁ, Marie. HAŠKOVÁ, Hana. KRÍŽKOVÁ, Alena. RADIMSKÁ, Radka. NECHVÁTALOVÁ, Eva. *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 3/2001. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky, říjen 2001, s. 2, kap. Definice, ISSN 1213-0028. Dostupné také z:
http://www.gendersonline.cz/uploads/111c5fcf226d2ed033ab618317aed562450a0489_rocnik02-3-2001.pdf

RIGNEY, Melissa. Brandon Goes to Hollywood: Boys Don't Cry and the Transgender

Body in Film. Film Criticism. Winter2003/2004, Vol. 28 Issue 2. 2003, roč. 28, č. 2, s. 1-23. ISSN 13601037. Dostupné také z:

<http://www.thefreelibrary.com/Brandon+goes+to+Hollywood+%281%29%3A+Boys+Don%27t+Cry+and+the+transgender...-a0118377485>

Diplomové práce

CHLUMSKÁ, Eva. *Queer teorie ve filmu a v televizi: Nástin využívání myšlenek queer teorie v americké filmové a televizní produkci od roku 1990 po současnost*. Olomouc, 2010 [cit. 2014-05-06]. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, Katedra divadelních, filmových a mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Zdeněk Kratochvíl.

Internetové zdroje

afi.com: Catalog of Feature Films [online]. © 2014 American Film Institute., [cit. 2014-02-01]. Dostupné z:

<http://www.afi.com/members/catalog/AbbrView.aspx?s=&Movie=60916>

ALLEN, Jamie. *Boys Don't Cry' filmmaker saw past violence to love*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02]. Dostupné z:

<http://edition.cnn.com/SHOWBIZ/Movies/9910/22/boys.dont.cry/>

Blog.lib: The Brandon Teena Story. A film by Susan Muska and Gréta Ólafsdóttir [online]. New York: A Zeitgeist Films release, 1998, [cit. 29.4.2014]. Dostupné z:

<http://blog.lib.umn.edu/raim0007/wost3307/presskit.pdf>

LOOS, Ted. *FILM: A Role Within a Role: A Girl Who Became a Boy*. In: /CNN/ [online]. London: Cable News Network, 1999, [cit. 2004-05-02]. Dostupné z:

<http://www.nytimes.com/1999/10/03/movies/film-a-role-within-a-role-a-girl-who-became-a-boy.html?scp=64&sq=>

POLÁČEK, Tomáš. SOUKUPOVÁ, Jana. *Pravda o Requiem: skutečný příběh*. In: /OnaDnes.cz/. [online]. MAFRA, 19. června 2009 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: http://ona.idnes.cz/pravda-o-requiem-skutecny-pribeh-d43-/vztahy--sex.aspx?c=A090619_113929_ona_vztahy_ves

Poradna pro občanství, občanská a lidská práva. Slovníček pojmů [online].

In: lgbt.poradnaprava.cz, 2009. Dostupné z: <http://lgbt.poradna-prava.cz/slovnicek-pojmu.html>

Urbandictionary.com [online]. Urban Dictionary LLC (the "Company"), 2003, [cit. 2014-04-28]. Dostupné z: <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=tomboy>

Woman Who Posed As a Man Is Found Slain With 2 Others. In: /*The New York Times*/ [online]. New York: The New York Times Company. 1994. [cit. 2014-01-04]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/1994/01/04/us/woman-who-posed-as-a-man-is-found-slain-with-2-others.html>

WORTHINGTON, Rogers. *Deadly deception. Teena Brandon's Double Life May Have Led To A Triple Murder*. In: /*Chicago Tribune*/ [online]. Chicago: Chicago Tribune, 1994, [cit. 2014-01-04]. Dostupné z: http://articles.chicagotribune.com/1994-01-17/features/9401170002_1_john-lotter-falls-city-lincoln/3

CITOVANÉ FILMY

Kluci nepláčou

Originální název: Boys Don't Cry

Režie: Kimberly Peirce

Produkce: Killer Fillms, Hart-Sharp Entertainment

Scénář: Kimberly Peirce, Andy Bienen

Kamera: Jim Denault

Hudba: Nathan Larson

Střih: Tracy Granger

Hrají: Hilary Swank, Chloë Sevigny, Peter Sarsgaard, Brendan Sexton, Alicia Goranson, Alison Folland, Rob Campbell, Natalie Zea, Caitlin Wehrle, Lou Perryman, Robert Prentiss

Distribuce: Fox Searchlight Pictures

Premiéra: Kanada, září 1999

Jentl (Yentl 1983), režie: Barbra Streisand

Just one of the Guys (1985), režie: Lisa Gottlieb

Mlčení Jehňátek (The Silence of the Lambs, 1991), režie: Jonathan Demme

Oblečen na zabíjení (Dressed to Kill, 1980), režie: Brian De Palma

The Brandon Teena Story (1998), režie: Susan Muska, Gréta Ólafsdóttir